Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36948
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

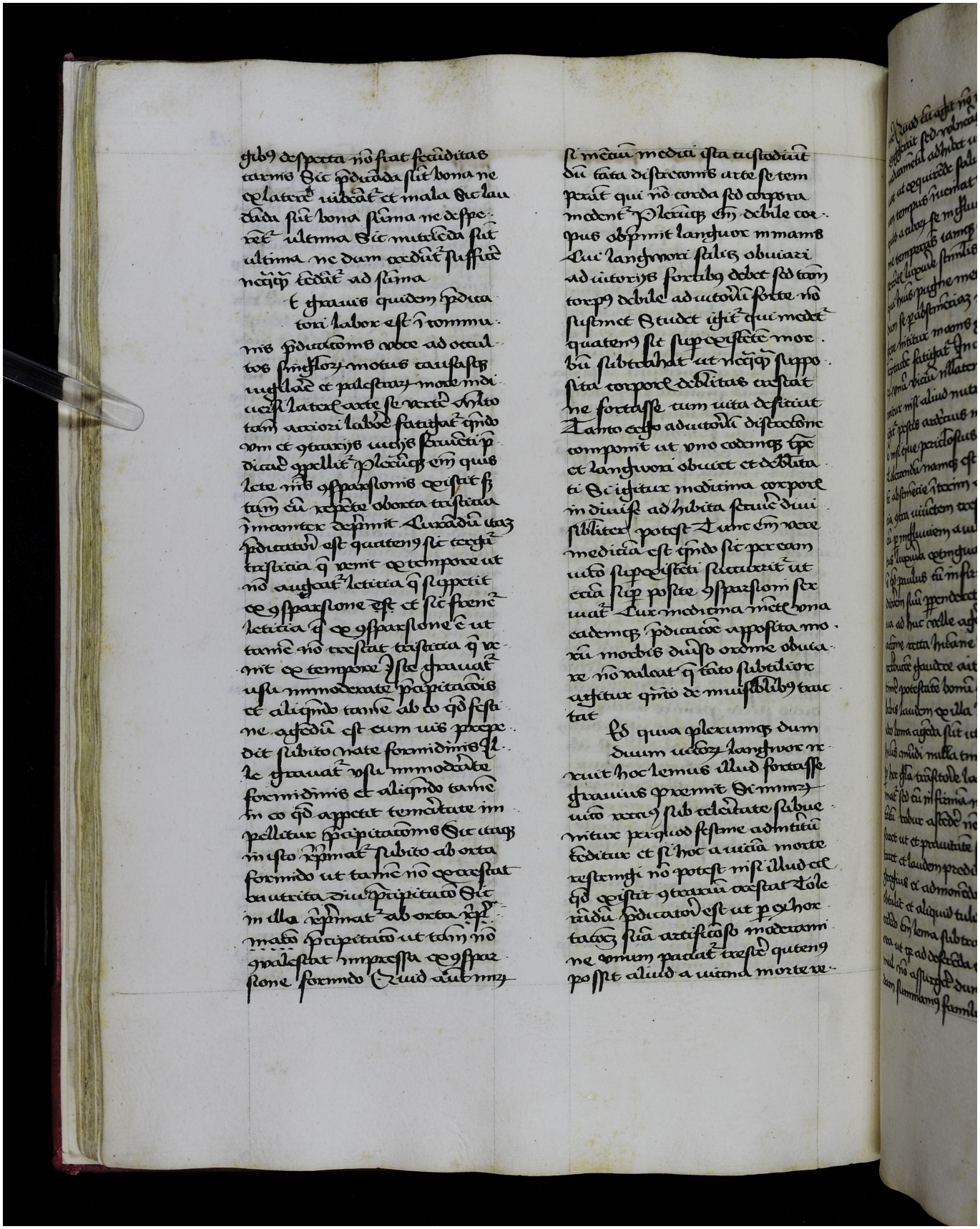

ꝓbꝰ desperata nõ fiat fœuditas
carnis Sic ꝓdicanda sit bona ne
cessatrꝰ uideat et mala sic lau
danda sit bona prima ne desspe
ret ultima Sic mutanda sit
ultima ne dum cedit² sufficiẽ
negꝯ tedet² ad prima
Et gravis quidem ꝓdica
tori labor est i commu
nis ꝓdicatoris ore ad oculos
singlorꝫ motus tanquam
luctamen et palestraꝫ more mdi
cit latat arte se rectõ ostẽ
tam accioꝫ labore fatigat² quido
rem et gravior uicꝫ fœuidaꝫ p
dicand appellit² Plerũq; enim quis
lete nis ꝓsparsionis existit ꝗ
tum cũ repente oborta tristicia
i mantes deprimit Cuiadũ uaꝫ
ꝓdicatoꝝ est quatenꝫ sic tergit
tristicia q̃ remit ex tempore ut
nõ augeat² letitia q̃ suppetit
ex gsparsione est et sic frenet²
letitia q̃ ex gsparsione e ut
tamẽ nõ cessat tristicia q̃ re
mit ex tempore Iste gravat²
usu mmoderate precipitacõis
et aliquido tamẽ ab eo qd festi
ne agendũ est cum uis prece
dit subito nate formidinis ꝗ
le gravat² usu mmoderate
formidinis et aliquido tamẽ
in eo qd appetit temeritate im
pellitur precipitacõis Sic uaꝫ
in isto exprimat² subito ab orta
formido ut tamẽ nõ excessat
ba utrita diu precipitacõ Sic
in illa exprimat² ab orta ꝗ
mato precipitacõ ut tam nõ
prolestat impressa ex gspar
sione formido Quid aut mꝫ
si medicũ medicũ ista custodiũt
diu tata distrecõis arte se tem
perat qui nõ corda sed corpora
medent² Plerũq; enim debile cor
pus obprimit languor mmamꝫ
Cui languori subiꝫ obuiari
ad uitoriꝫ fortibꝫ debet sed tam
torpꝫ debile ad uitoriꝫ forte nõ
sustinet Studet igit² qui medet²
quatenꝫ sit superexcessiue mor
bũ subtrahat ut negꝯ suppo
sita corpore debilitas excessat
ne fortasse cum uita deficiat
Tamen ego aduocatoꝝ discrecõne
componit ut uno eodemq; tpe
et languori obuiet et debilita
ti Sic igitur medicina corpore
in diuisi ad hibita seruiẽ diui
sibiliter potest Tunc enim recte
medicina est qndo sit per eam
uitio superexcessi subtractit² ut
cuia sup poste hsparsionis se
uat² Cur medicina nctẽ bona
eademq; ꝓdicatoꝝ apposita mo
rbũ morbis diuso ordine obuia
re nõ valeat q̃ tato subtiliꝫ
agitur qndo de multiplibꝫ trac
tat
Sed quia plerumq; dum
diuum uiciꝫ languor re
uiuit hoc lemus illud fortasse
gravius premit Sic mmꝫ
uido recreꝫ sub celeritate subue
nitur perquod festine admtitũ
editur et si hoc a uicia morte
restingi nõ potest nisi illud et
qd exprimit gravaꝫ excessat tole
rãdũ ꝓdicatoꝝ est ut p eo hor
tatoꝫ sua artificiosa moderami
ne omnium parcat² tresse quatenꝫ
possit aliud a uitanda morte re-